

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, **appellant**

en

de Examencommissie van Tilburg School of Economics and Management, **verweerster**

1. Procesverloop

Bij beslissing d.d. 12 februari 2018 heeft verweerster besloten dat het door appellant op 19 december 2017 afgelegde tentamen behorend bij het vak Research Skills (Fall), niet ter beoordeling aan de docent zal worden aangeboden en dat appellant wordt uitgesloten van de eerstvolgende tentamengelegenheid van dit vak (hierna: “bestreden beslissing”).

Tegen deze beslissing heeft appellant op 16 maart 2018 en derhalve tijdig een beroepschrift ingediend ter bewaring van rechten. Op 5 april 2018 heeft appellant een aanvullend beroepschrift ingediend.

Het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University (hierna: “het college”) heeft verweerster uitgenodigd om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking van het geding mogelijk is. Een schikkingsoverleg heeft plaatsgevonden. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 14 mei 2018 heeft appellant nog een aanvullende schriftuur ingediend, die met instemming van verweerster aan de stukken is toegevoegd.

Op 17 mei 2018 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij in persoon met zijn gemachtigde de heer X1 aanwezig. Namens verweerster verschenen de heer Y (voorzitter van de examencommissie), mevrouw Z (vice-voorzitter van de examencommissie), mevrouw Z1 (secretaris van de examencommissie) en mevrouw Z2 (secretaris van de examencommissie).

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Op 19 februari 2017 heeft appellant deelgenomen aan een tentamen gelegenheid voor het vak Research Skills (Fall). Tijdens dit tentamen heeft appellant een mobiele telefoon voorhanden gehad en daarmee het toilet bezocht. Voorafgaand aan een tweede toiletbezoek heeft de surveillant een proces-verbaal opgesteld.

3. Standpunten appellant

- 3.1 Samengevat weergegeven voert appellant het volgende aan.
- 3.2 Pas voorafgaand aan het tweede toiletbezoek merkte appellant dat hij zijn mobiele telefoon bij zich had. Het toestel was uitgeschakeld. Appellant wilde het toestel terstond aan de surveillant overhandigen, maar liet de telefoon uit zijn handen vallen, omdat hij naar zijn zeggen als gevolg van een auto-ongeluk voorwerpen niet goed vast kan houden. Appellant heeft nooit de intentie gehad om zijn mobiele telefoon tijdens het tentamen te gebruiken, temeer omdat hij voor deze toets slechts het cijfer 1.78 behoefde te behalen om het vak succesvol af te ronden.
- 3.3 Het doel van de bestreden beslissing is om te voorkomen dat er een onjuiste voorstelling van zaken ontstaat aangaande de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant. Dit doel kan worden bereikt door het tentamen van appellant ongeldig te verklaren. Door appellant van de eerstvolgende tentamenkans uit te sluiten, schiet de bestreden beslissing zijn doel voorbij en is derhalve onevenredig.
- 3.4 Het had op de weg van verweerster gelegen om voor een minder zware maatregel te kiezen, omdat appellant first offender is, de mobiele telefoon was uitgeschakeld tijdens het tentamen en de surveillant ook niet heeft geconstateerd dat appellant gedurende het tentamen gebruik heeft gemaakt van zijn mobiele telefoon. Verweerster heeft ook niet gemotiveerd waarom zij voor de meest vergaande sanctie heeft gekozen.
- 3.5 De uitsluiting van het hertentamen heeft vergaande gevolgen voor appellant. Appellant zou een half jaar studievertraging oplopen, hetgeen gepaard gaat met salarisderiving en hoge kosten. Verweerster heeft nagelaten de belangen van appellant af te wegen. Een proportionele belangenafweging brengt met zich mee dat het belang van appellant om zijn studie op tijd af te ronden, zwaarder dient te wegen dan het belang van de Examencommissie.
- 3.6 Ten slotte doet appellant een beroep op de hardheidsclausule van artikel 27 lid I van de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management (TiSEM) van Tilburg University (hierna: "R&R"). Gezien voormelde kosten en salarisderiving die gepaard gaan met studievertraging, dient verweerster een uitzondering te maken op de Regels en Richtlijnen.

4. Standpunten verweerster

- 4.1 Samengevat weergegeven voert verweerster het volgende aan.
- 4.2 De intentie van appellant om al dan niet fraude te plegen is irrelevant. Of er fraude is gepleegd als bedoeld in de R&R moet immers - op grond van vaste jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs - worden gezien naar objectieve maatstaven, los van de beweegredenen van appellant.

- 4.3 De opgelegde maatregel is de door verweerster gehanteerde reguliere maatregel bij een eerste vergrijp van fraude en is in overeenstemming met het beleid van verweerster zoals opgenomen in de R&R. Derhalve is verweerster niet van mening dat zij een minder zware maatregel had moeten opleggen. Dat appelland de consequenties van deze maatregel ongewenst acht betekent niet dat de opgelegde maatregel in strijd is met het evenredigheidsbeginsel.
- 4.4 Verweerster bestrijdt dat zij haar beslissing onvoldoende zou hebben gemotiveerd. Voor de motivering van de bestreden beslissing heeft verweerster verwezen naar de relevante regels, het proces-verbaal van de surveillant en naar de toelichting van appelland tijdens de hoorzitting ter voorbereiding van de beslissing.
- 4.5 Verweerster bestrijdt dat zij zou hebben nagelaten de belangen van appelland af te wegen. Bij het opstellen van de R&R is er door verweerster een belangenafweging gemaakt omtrent het nemen van maatregelen bij fraude. Op grond van artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs kan verweerster bij fraude namelijk de betrokkene het recht ontnemen één of meer tentamens of examens van meerdere vakken af te leggen gedurende een te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Verweerster heeft er in de R&R echter voor gekozen om bij een eerste vergrijp - waar in geval van appelland sprake van is - de op te leggen maatregel te beperken tot uitsluiting van enkel de eerstvolgende tentamenmogelijkheid van het betreffende vak.
- 4.6 Verweerster is van mening dat handhaving van de R&R, welke regels dienen ter voorkoming van fraude en het borgen van de kwaliteit van het onderwijs, zwaarder wegen dan de individuele belangen van appelland. Bij haar besluitvorming omtrent dergelijke gevallen worden eventuele financiële consequenties nooit door verweerster in aanmerking genomen. In geval van appelland is het verweerster niet gebleken van overige zwaarwegende belangen die ertoe hadden moeten leiden dat zij diende af te wijken van de reguliere maatregel.
- 4.7 De door appelland geschetste mogelijke financiële consequenties kunnen niet leiden tot toepassing van de hardheidsclausule nu deze omstandigheden appelland niet onderscheiden van andere studenten in vergelijkbare gevallen. Bovendien worden dergelijke financiële consequenties nooit door verweerster in aanmerking genomen. Verweerster ziet voorts geen overige omstandigheden die zouden moeten leiden tot toepassing van de hardheidsclausule.
- 4.8 Appelland stelt dat verweerster afwijkt van het gelijkheidsbeginsel en verwijst daarbij naar een situatie uit 2013. Appelland heeft deze stelling echter niet onderbouwd en niet bewezen. Verweerster kan deze stelling niet verifiëren, nu appelland daartoe onvoldoende aanknopingspunten heeft geboden. In alle gevallen waarin wordt geconstateerd dat een student tijdens een tentamen met een mobiele telefoon naar het toilet is geweest, wordt dezelfde sanctie opgelegd als de onderhavige.
- 4.9 Verweerster verzoekt het college om het beroep ongegrond te verklaren.

5. Overwegingen college

- 5.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.

5.2 Het college overweegt allereerst dat verweerster ingevolge artikel 7.12b lid 2 van de WHW bevoegd is om een student die fraudeert het recht te ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door verweerster te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

5.3. Het college overweegt voorts dat verweerster ingevolge artikel 7.12b lid 3 WHW regels kan vaststellen over de uitvoering van de hiervoor genoemde bevoegdheid en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. Deze regels zijn vastgelegd in de eerder genoemde R&R.

Ingevolge artikel 19 lid 2, aanhef en onder a van de R&R wordt in ieder geval als fraude aangemerkt het tijdens een tentamen voorhanden hebben van geschriften, elektronische apparatuur of enig ander middel met vergelijkbare eigenschappen of functie, waarvan de raadpleging of het gebruik tijdens het tentamen niet uitdrukkelijk is toegestaan.

Ingevolge artikel 21, lid 6 van de R&R worden bij een eerste vergrijp in beginsel de volgende maatregelen opgelegd:

- a. Ongeldig verklaren van de toets of het tentamen;
- b. Uitsluiting van de eerstvolgende tentamenmogelijkheid van het betreffende vak;

5.4. Blijkens de stukken en de daarop door partijen ter zitting gegeven toelichting is tussen partijen niet in geschil dat appellant gedurende het tentamen een mobiele telefoon voorhanden heeft gehad en dat hij deze telefoon bij zich droeg tijdens een (eerste) toiletbezoek.

5.5. Het College stelt aldus vast dat er sprake is van fraude zoals gedefinieerd in artikel 19 lid 2, aanhef en onder a van de R&R. Het betoog van appellant dat hij niet de intentie heeft gehad om te frauderen, doet daar, gelet op de definitie in artikel 19 lid 2, aanhef en onder a van de R&R verder niet(s) aan af.

5.6. Het college stelt voorts vast dat de door verweerster voor die fraude aan appellant opgelegde sanctie in overeenstemming is met het beleid van verweerster ten aanzien van een eerste vergrijp, zoals neergelegd in artikel 21, lid 6 van de R&R. Dit beleid komt het college, gegeven het onmiskenbaar belang om met het oog op de kwaliteit van het onderwijs fraude te voorkomen en - zo gepleegd - adequaat te bestraffen, niet onredelijk of onrechtmatig voor.

5.7. Daaruit volgt dat het argument van appellant dat de hem opgelegde sanctie onredelijk c.q. onevenredig zwaar zou zijn omdat hij een half jaar studievertraging oploopt geen doel kan treffen. De consequentie van studievertraging is immers inherent aan de in artikel 21 lid 6 R&R bepaalde sanctie. Aldus en mede in aanmerking nemende dat door appellant wel is gesteld, maar niet is bewezen, noch aannemelijk gemaakt dat de studievertraging die appellant ten gevolge van de beslissing van verweerster zou oplopen buitenproportioneel is, was er naar het oordeel van het college dus ook geen reden om van de sanctie zoals bepaald in artikel 21 lid 6 R&R af te wijken, en was er evenmin reden waarom, zoals appellant betoogt, verweerster de hardheidsclausule zou (hebben) moeten toepassen. Een door appellant in zijn aanvullende schriftuur genoemd "incident uit 2013" leidt niet tot een ander oordeel, nu volgens het college

geenszins is komen vast te staan dat het door appellant genoemde “incident uit 2013” daadwerkelijk met de onderhavige casus vergelijkbaar is.

6. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 17 mei 2018 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.